

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/90/2024
Identifikačné číslo spisu:	3519202999
Dátum vydania rozhodnutia:	14.08.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:3519202999.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov: 1/ K. C., narodená XX. XX. XXXX, I. I. - S., J. XXXX/.XX, 2/ Mgr. W. C., narodená XX. XX. XXXX, I. I. - S., J. XXXX/.XX, zastúpení LEGES Advisory s.r.o., Banská Bystrica, Pod Urpínom 923/5, IČO: 52 147 762, proti žalovaným: 1/ B. O., narodený XX. XX. XXXX, S. J., J. XXXX, 2/ A. I., narodená XX. XX. XXXX, Z. XX, zastúpení advokátkou JUDr. Ivanou Zmekovou, PhD., Bratislava, Zámocká 18, IČO: 42 254 396, o nahradenie vyhlásenia prejavu vôle, vedenom na bývalom Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 12C/53/2019, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 19. decembra 2023 sp. zn. 19Co/53/2023, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 19. decembra 2023 sp. zn. 19Co/53/2023 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 03. februára 2022 č. k. 12C/53/2019 - 241 rozhodol tak, že žalobný návrh zamietá (I. výrok). Žalovanému 1/ a žalovanému 2/ sa priznáva právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %, ktoré sú žalobca 1/ a žalobca 2/ spoločne a nerozdielne povinní zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalovaných v lehote do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (II. výrok).

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že nehnuteľnosť, ktorá je predmetom sporu je (a aj bola) v podielovom spoluvlastníctve viacerých osôb. Napriek námietke zo strany žalobcov, súd na základe vykonaného dokazovania konštatuje, že matka žalobcov komunikovala so žalovaným 1/ o nehnuteľnosti v k. ú. S. J. zapísanej na LV č. XXXXX, teda o spornej nehnuteľnosti. Pôvodnou podielovou spoluvlastníčkou tejto nehnuteľnosti bola aj matka žalobcov (vo veľkosti jej spoluvlastníckeho podielu vo výške 1-ica k celku) a tiež Ing. O. S. (vo veľkosti jeho spoluvlastníckeho podielu vo výške 1-ica k celku). V konaní bolo preukázané, že matka žalobcov jasne prejavila svoju vôľu predať svoj spoluvlastnícky podiel, a to za rovnakých podmienok, ako Ing. S.. Matka žalobcov dala jasne najavo, že nemá záujem ďalej zotrvať v podielovom spoluvlastníctve, a ani neprejavila záujem o

nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu patriaceho Ing. S.. Uvedené skutočnosti boli preukázané tak čestným vyhlásením manželky Ing. S. - pani PhDr. J. S., ako aj jej výpoveďou na pojednávaní. Táto svedkyňa o. i. uviedla, že pôvodní podieloví spoluvlastníci sa dohodli, že svoje podiely predajú žalovanému 1/, že jej manžel by to nehovoril, keby to tak nebolo (pričom svedkyňa svojho manžela počula, ako to hovorí). Svedkyňa ďalej uviedla, že matka žalobcov jasne povedala, že chce svoj spoluvlastnícky podiel predať a vyslovila tiež súhlas s tým, že uzavrie rovnakú zmluvu ako Ing. S., keďže sa na tom dohodli, ako aj, že jej manžel sa rozhodol svoj spoluvlastnícky podiel predať. Výpoveď svedkyne je sčasti nekonzistentná, rozporuplná (aj s jej vlastnými vyjadreniami uvedenými v jej čestnom vyhlásení), na čo žalovaní upozorňovali v jednom zo svojich písomných podaní. No v základných otázkach zásadných pre toto konanie sa táto svedkyňa vo svojich vlastných vyjadreniach zhoduje. Skutočnosť, že matka žalobcov chcela svoj podiel predať, je preukázaná aj listom matky žalobcov z júla 2016, v ktorom matka žalobcov už uviedla, že chce svoj podiel predať za podmienky, že s tým bude súhlasiť aj druhý podielový spoluvlastník. Matka žalobcov týmto listom reagovala na list žalovaného 1/ zo dňa 21. 06. 2016 adresovaného matke žalobcov. Neobstojí argumentácia žalobcov, že v liste žalovaného 1/ nebola uvedená kúpna cena a pod., pretože nešlo o výzvu (ponuku) na uplatnenie predkupného práva podielového spoluvlastníka druhému podielovému spoluvlastníkovi. V tomto momente matka žalobcov vyslovila, že svoj podiel predá za rovnakých podmienok, ako druhý podielový spoluvlastník, pričom toto potvrdila aj následne počas telefonátu s druhým podielovým spoluvlastníkom aj za prítomnosti žalovaného 1/. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že matka žalobcov sa za svojho života jasne vyjadrila, že nechce zotrvať v podielovom spoluvlastníctve, a teda, že svoj spoluvlastnícky podiel chce predať. Prejavom vôle predať svoj spoluvlastnícky podiel realizovala svoje vlastnícke právo k predmetnému spoluvlastníckemu podielu. Zohľadňujúc uvedené, predkupné právo, ktoré mala matka žalobcov a ktoré nevyužila, pretože prejavila vôľu predať svoj spoluvlastnícky podiel, zaniklo ešte za jej života, a tak toto nemohlo prejsť na žalobcov a toto nemohlo byť ani porušené. Prejavenú vôľu matky žalobcov je nutné v súlade s ustanovením § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka rešpektovať. Túto vôľu matka žalobcov prezentovala priamo druhému podielovému spoluvlastníkovi (počas telefonátu, čo bolo v konaní preukázané).

1.2. Druhý podielový spoluvlastník Ing. S. rovnako tak prejavil svoju vôľu nezotrvať v podielovom spoluvlastníctve, ktorú prezentoval počas telefonátu matke žalobcov ako druhej podielovej spoluvlastníčke. Takýto telefonát je preukázaný výpoveďou svedkyne PhDr. S., ako aj jej čestným vyhlásením. Ing. S. informoval matku žalobcov, že chce svoj spoluvlastnícky podiel predať, pričom spoločne sa dohodli na tom, že obaja svoje podiely predajú, a to za rovnakých podmienok. Vôľa Ing. S. bola jasne vyslovená a túto je potrebné v súlade s ust. § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka rešpektovať. Titulom uvedenej dohody podielových spoluvlastníkov na základe ich zhodnej vôle nezotrvať v podielovom spoluvlastníctve a vôle predať svoj spoluvlastnícky podiel zaniklo predkupné právo oboch podielových spoluvlastníkov. V prípade Ing. S. došlo dokonca k naplneniu kontraktčného procesu titulom zhodne prejavenej vôle v súlade s dohodou o výkone práva týchto dvoch podielových spoluvlastníkov, a to kúpnu zmluvou, ktorou došlo k prevodu vlastníckeho práva z Ing. S. na žalovaných. Nedošlo k určeniu neplatnosti kúpnej zmluvy, a preto je nutné konštatovať, že kúpna zmluva bola spísaná a podpísaná (predávajúcim na notárskom úrade) v súlade so zákonom, titulom ktorej došlo k zavkladovaniu vlastníckeho práva k spoluvlastníckym podielom v prospech žalovaných, pričom opak žalobcami preukázaný nebol.

1.3. S poukazom na zistené skutočnosti je dôvodné prijatie záveru, že došlo k zániku predkupného práva oboch podielových spoluvlastníkov a právni predchodcovia strán sporu prejavili jasne vôľu nezotrvať v podielovom spoluvlastníctve. Iný záver by bol v rozpore aj so samotnou povahou inštitútu predkupného práva, ktorého účelom je, aby podľa možností konkrétneho prípadu bolo zachované vlastnícke právo doterajším (spolu)vlastníkom, resp. niektorému z nich. Občiansky zákonník vychádza zo zásady, že nikoho nemožno nútiť, aby zotrval v podielovom spoluvlastníctve. Ak teda podielový spoluvlastník nemá záujem naďalej byť podielovým spoluvlastníkom, môže rozhodnúť o zániku svojej účasti v podielovom spoluvlastníctve rôznymi spôsobmi, pričom jedným z nich je aj predaj svojho spoluvlastníckeho podielu tak, ako tomu bolo aj v danom prípade (hoci v prípade matky žalobcov nedošlo k zavŕšeniu kontraktčného procesu). V konaní bolo preukázané, že matka žalobcov sa jasne vyslovila, že chce predať svoj spoluvlastnícky podiel, ako aj, že ho chce predať za rovnakých podmienok ako druhý podielový spoluvlastník - Ing. S., ktorý kúpnu zmluvu aj uzavrel a došlo k nadobudnutiu vlastníckeho

práva k spoluvlastníckym podielom žalovanými. Ak článok 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje iba dva právne dôvody pozbavenia vlastníctva bez súhlasu vlastníka, a to, vyvlastnenie a obmedzenie vlastníckej dispozície s jeho majetkom za presne stanovených podmienok, ktoré v uvedenej veci neboli naplnené, nemôže súd autoritatívne rozhodnúť v súlade so žalobcami navrhovaným žalobným petítom, aby žalovaný 1/ a žalovaná 2/ previedli svoje spoluvlastnícke podiely na žalobcov. S poukazom na ústavný článok je potrebné konštatovať, že neexistuje žiadna právna norma, ktorá by nútila vlastníka vzdať sa svojho vlastníckeho práva. Žiadne ustanovenia Občianskeho zákonníka preto nemohli byť súdom použité. Ako to vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze z 3. apríla 1996 PL. ÚS 38/95, článok 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nevyhlasuje za základné ľudské právo vlastníctvo samotné, ale právo byť vlastníkom. Účel ochrany vlastníka sa tak v zmysle článku 20 Ústavy identifikuje s osobou, ktorá je aj vlastníkom a nie aj s tými, ktorí sa usilujú o nadobudnutie vlastníctva. Žalobcovia ako spoluvlastníci sa nemôžu úspešne domáhať relatívnej neplatnosti právneho úkonu a ani toho, aby im nadobúdatelia podielu na veci ponúkli na predaj za podmienok, za ktorých na nich previedla pôvodne povinná osoba, ako ani toho, aby prejav vôle žalovaných bol nahradený súdnym rozhodnutím, keďže k porušeniu predkupného práva prevádzajúceho neprešlo, a preto súd žalobný návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

1.4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže súd žalobný návrh v celom rozsahu zamietol, sú žalovaní úspešnou stranou sporu, a preto súd priznal žalovaným právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ rozsudkom z 19. decembra 2023 sp. zn. 19Co/53/2023 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje (výrok I.). Žalovaným 1/ a 2/ priznáva náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, ktorú sú žalobcovia 1/ a 2/ povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne (výrok II.).

2.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že po preskúmaní veci odvolací súd nezistil dôvodnosť podaného odvolania z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

2.2. V danej veci súd prvej inštancie správne vychádzal z názoru, že v prípade predkupného práva je potrebné uprednostniť dohodu podielových spoluvlastníkov. Zamietnutie žaloby odôvodnil tým, že jasne vyslovená vôľa spoluvlastníkov, ktorú v súlade s ustanovením § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka treba rešpektovať a ktorou podieloví spoluvlastníci vyjadrili zhodnú vôľu nezotrvať v podielovom spoluvlastníctve a vôľu predať svoj spoluvlastnícky podiel, mala za následok, že došlo k zániku predkupného práva oboch podielových spoluvlastníkov.

2.3. Vzhľadom na odvolacie námietky žalobcov, ktorí v podanom odvolaní vychádzajú z odlišných skutkových záverov než súd prvej inštancie, odvolací súd považoval za rozhodujúce ustálenie otázky, či podieloví spoluvlastníci (matka žalobcov a Ing. S.) uzatvorili dohodu o výkone predkupného práva. V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zbral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali, alebo inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor.

2.4. V danej veci je nesporným, že žalobcovia každý v podiele 1 nadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXXX, orná pôda o výmere 1 835 m², parcela KNE č. 1625 dedením (uznesením sp. zn. 21D/87/2016) po pôvodnej podielovej spoluvlastníčke Mgr. PhDr. W. C., rod. P., ktorá zomrela dňa XX. XX. XXXX. Pôvodným podielovým spoluvlastníkom (podiel 1/2) bol

Ing. O. S., ktorý dňa 12. 10. 2016 uzatvoril so žalovanými 1/ a 2/ ako kupujúcimi kúpnu zmluvu, ktorej vklad bol povolený dňa 14. 11. 2016 pod V 3117/2016. Medzi stranami sporu je nepochybné, že žalovaný prejavil záujem o odkúpenie predmetnej nehnuteľnosti v celom rozsahu. Z výpovede žalovaného 1/ pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že samostatne jednal o odpredaji podielu s Ing. S. a samostatne s pôvodnou podielovou spoluvlastníčkou W. C., ktorej dňa 21. 06. 2016 adresoval list, v ktorom ju oslovil na odkúpenie role - ornej pôdy parcely 1625 o výmere 1835 m², vedenej v liste vlastníctva XXXX (správne LV č. XXXXX-pozn. odvolacieho súdu). Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že napriek v uvedenom liste nesprávne označenom liste vlastníctva, predmetom žiadnych rokovaní medzi pôvodnými podielovými spoluvlastníkmi a žalovaným neboli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX. Na list zo dňa 21. 06. 2016 reagovala pôvodná spoluvlastníčka - matka žalobcov listom zo dňa 03. 07. 2016, v ktorom výslovne uviedla, že proti ponuke nemá žiadne námietky s výhradou, že s tým súhlasí spoluvlastník (Ing. S. - pozn. odvolacieho súdu). Uvedenou odpoveďou právna predchodkyňa žalobcov prejavila vôľu prijať ponuku kupujúceho pod podmienkou súhlasu spoluvlastníka. Najvyšší súd SR v uznesení z 20. júna 2012 sp. zn. 7MCdo/12/2011 konštatoval, že danosť vôle je základným predpokladom každého právneho správania - tvorí podstatnú neopomenuteľnú a ničím nenahraditeľnú (výkladom neodstrániteľnú) náležitosť právneho úkonu. Podstatu právneho úkonu tvorí prejav vôle. Vôľa je nenahraditeľným elementom (prvkom) prejavu vôle.

2.5. Manželka Ing. S. PaedDr. J. S. v čestnom prehlásení zo dňa 19. 10. 2020 prehlásila okrem iného, že manžel s neterou telefonicky hovoril s tým, že (neter) vyjadrila súhlas s predajom svojej polovice. Neter mala žiadať o zaslanie zmluvy o budúcej kúpnej zmluve v rovnakom znení ako to odsúhlasil manžel. Svedkyňa PhDr. J. S. nielen v čestnom prehlásení, ktoré žalobcovia v odvolaní spochybňujú z dôvodu možného ovplyvňovania svedkyne, keďže žalovaný 1/ sa nachádzal v tej istej miestnosti ako svedkyňa v čase, keď táto čestné vyhlásenie spisovala, ale aj pred súdom prvej inštancie jednoznačne sama a spontánne uviedla „môžem potvrdiť, že sa dohodli“. Rovnako svedkyňa odpovedala aj na otázku právnej zástupkyne žalobcov a potvrdila, že sa dohodli na predaji. Mala vedomosť, že mal „pán“ doniesť pripravené zmluvy. Svedkyňa vypovedala o dohode pôvodných podielových spoluvlastníkov, že svoje podiely predajú žalovanému 1/.

2.6. Zistenie, či z určitého správania účastníkov vyplýva nepochybne vôľa určitého obsahu, je zistením skutkovým; posúdenie právnych dôsledkov tejto vôle je posúdeným právnym. Z obsahu čestného prehlásenia PhDr. S., z výpovede PhDr. S. pred súdom prvej inštancie možno s určitosťou usudzovať, že obaja pôvodní podieloví spoluvlastníci zhodne prejavili vôľu nezotrvať v podielovom spoluvlastníctve a nehnuteľnosť predať. Dňa 12. 10. 2016 v súlade s prejavenu vôľou nehnuteľnosť odpredať, Ing. S. uzavrel kúpnu zmluvu, ktorou previedol na žalovaných svoj podiel v 1.

2.7. Pôvodná spoluvlastníčka v súlade s prejavenu vôľou odpredať svoj spoluvlastnícky podiel za rovnakých podmienok ako druhý spoluvlastník (Ing. S.) prevod neuskutočnila. Dňa XX. XX. XXXX zomrela. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že prevod sa mal uskutočniť za rovnakých podmienok ako s Ing. S.. Tento záver vyplynul z odpovede matky žalobcov na list žalovaného 1/, z čestného prehlásenia a výpovede svedkyne S.. Zhodne vypovedal vo svojej výpovedi aj žalovaný 1/, ktorý uviedol, že p. C. žiadala poslať rovnakú zmluvu ako uzatvoril s p. S.. Jednoznačný súhlas matky žalobcov s prevodom nehnuteľnosti za rovnakých podmienok ako druhý spoluvlastník nie je možné spochybniť námietkami žalobcov, že ich matke nemala byť zo strany žalovaného zaslaná žiadna zmluva o budúcej zmluve ani námietky spočívajúce v tom, či telefonát medzi ich matkou a p. S. bol uskutočnený cez hlasitý odposluch.

2.8. Nakoľko medzi pôvodnými spoluvlastníkmi došlo k dohode o tom, že každý z nich prevedie za rovnakých podmienok svoj spoluvlastnícky podiel na tretiu osobu, je v tejto dohode potrebné vidieť dohodu spoluvlastníkov, že predkupné právo nebudú uplatňovať. Predkupné právo totiž zaniká v prípade, že spoluvlastník o zamýšľanom predaji druhým spoluvlastníkom tretej osobe vie, dá však nepochybne najavo, že o vec nemá záujem a že s predajom súhlasí. Bolo by nadbytočným pri prejavenej vôli vec odpredať tretej osobe mu vec ponúkať ku kúpe.

2.9. K námietke žalobcov 1/ a 2/ spochybňujúcej rešpektovanie predkupného práva, o ktoré v konaní ide, žalovanou 2/, odvolací súd uvádza, že zákonné predkupné právo obmedzuje podielového spoluvlastníka pri nakladaní s jeho podielom, s ktorým inak môže, a to aj bez súhlasu ostatných spoluvlastníkov, voľne disponovať (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 1082, marg. č. 1.).

Nakoľko žalovaná 2/ nebola pôvodná podielová spoluvlastníčka, nebola povinnou z predkupného práva.

2.10. S prihliadnutím k vyššie uvedeným dôvodom, nakoľko predkupné právo žalobcov ani ich právnej predchodkyne porušené nebolo, odvolací súd zamietajúci rozsudok ako vecne správny potvrdil.

2.11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia 1/ a 2/ dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovali z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Uviedli, že odvolací súd nesprávne právne posúdil vec, kedy:

A) založil svoje rozhodnutie na nesprávnej právnej otázke rozhodnej pre vyriešenie veci

B) skutkový stav veci vrátane skutkovej otázky subsumoval pod nesprávne právne posúdenie.

ad A) Máme za to, že právna otázka, od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie vo veci má znieť:

Dochádza k zániku predkupného práva ústnou dohodou podielových spoluvlastníkov o výkone predkupného práva podľa § 140 OZ, na základe ktorej oprávnený z predkupného práva o zamýšľanom predaji tretej osoby povinným z predkupného práva vie a dá najavo, že o vec nemá záujem a súhlasí s predajom?

Odvolací súd vyššie špecifikovanú právnu otázku (bod 25. rozhodnutia) subsumoval pod ust. § 140 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) „Ak sa spoluvlastnícky podiel prevádza, majú spoluvlastníci predkupné právo, ibaže ide o prevod blízkej osobe (§ 116, 117). Ak sa spoluvlastníci nedohodnú o výkone predkupného práva, majú právo vykúpiť podiel pomerne podľa veľkosti podielov“, kedy uviedol, že uvedené ustanovenie má len dispozitívny charakter a druhá veta uvedeného ustanovenia predstavuje oprávnenie podielových spoluvlastníkov dohodnúť sa pri výkone predkupného práva. Odvolací súd použil taký výklad uvedeného ustanovenia, ktorým ustálil že druhá veta ust. § 140 OZ zakladá podielovým spoluvlastníkom uzatvoriť v zásade akúkoľvek dohodu, a to aj v ústnej forme spočívajúcu napríklad v tom, za akých okolností predkupné právo oprávneného zaniká.

S týmto právnym posúdením sa v celom rozsahu nestotožňujeme a považujeme ho za nesprávne. Odvolací súd sa oprel o obsolentne rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky pod sp. zn. 22Cdo/446/2002, ktoré bolo prekonané rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v nižšie uvedených rozhodnutiach. Na rozhodnutia NS SR nereflektoval, resp. rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo/13/2018 zo dňa 29. 11. 2018 interpretoval v priamom rozpore s jeho reálnym významom a priklonil sa k rozhodnutiu NS ČR, ktorým slovenský súd nie je a ani nemôže byť viazaný. V tomto smere poukazujeme na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky obsiahnutú v:

- Uznesení NS SR sp. zn. 7Cdo/46/2020 zo dňa 30. 06. 2022 a v

- Uznesení NS SR sp. zn. 2Cdo/13/2018 zo dňa 29. 11. 2018 zároveň zverejnené v zbierke Rozhodnutí NS SR pod R 23/2019.

Pokiaľ existujú pochybnosti, či došlo alebo nedošlo zákonným spôsobom k vzdaniu sa predkupného práva zo strany oprávneného mal odvolací súd prikloniť k názoru, že k vzdaniu sa práva nedošlo. V tomto smere opakovane poukazujeme na vyššie spomenutý bod 24. Uznesenia NS SR sp. zn. 2Cdo/13/2018 zo dňa 29. 11. 2018 „ak je sporné, či vôbec došlo k vzdaniu sa práva, platí výklad, že k vzdaniu sa práva vôbec nedošlo. Uplatní sa tu teda stará zásada rímskeho práva, že v prípade pochybností sa vychádza z toho, že dotknutý subjekt sa svojho práva nechcel vzdať (renuntacio non praesumitur).“

Odvolací súd nesprávne vyhodnotil, že podľa § 140 OZ nemusí mať dohoda o výkone predkupného práva písomnú formu, čo ho viedlo k nesprávnej právnej úvahe, že môže dôjsť k zániku - vzdaniu sa predkupného práva oprávneným aj len prostredníctvom telefonického rozhovoru s povinným, a to aj bez objektívneho preukázania náležitých podstatných okolností spočívajúcich v presnej špecifikácii nehnuteľnosti a presnej kúpnej ceny za ňu.

3.1. Dovolací návrh (Petit):

Na základe vyššie uvedeného navrhujeme, aby dovolací súd podľa ust. § 449 ods. 1 CSP Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 19Co/53/2023-287 zo dňa 19. 12. 2023 v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a aby priznal dovolateľom (žalobcovi 1/ a žalobcovi 2/) nárok náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %, ktorú sú žalovaný 1/ a žalovaný 2/ povinní zaplatiť spoločne

a nerozdielne.

4. Žalovaní 1/, 2/ vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu žalobcov 1/, 2/ uviedli, že považujú argumentáciu žalobcov uvedenú v dovolaní za účelovú a nedôvodnú, pričom odkazujú na závery napadnutého rozhodnutia a žiadajú dovolací súd, aby dovolanie žalobcov odmietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je dôvodné.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Žalobcovia 1/ a 2/ v dovolaní uviedli, že prípustnosť jej dovolania vyplýva z § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

8. Vychádzajúc z obsahu dovolania žalobcov 1/ a 2/ (§ 124 ods. 1 CSP) dovolací súd uvádza, že žalobcovia 1/ a 2/ v dovolaní namietajú nesprávne právne posúdenie sporu v právnej otázke, ktorá dovolacím súdom už bola riešená, a to otázke, „dochádza k zániku predkupného práva ústnou dohodou podielových spoluvlastníkov o výkone predkupného práva podľa § 140 OZ, na základe ktorej oprávnený z predkupného práva o zamýšľanom predaji tretej osoby povinným z predkupného práva vie a dá najavo, že o vec nemá záujem a súhlasí s predajom?“.

8.1. Právnu otázku nastolenú dovolateľmi možno pokladať za vyriešenú v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 29. novembra 2018 sp. zn. 2Cdo/13/2018 a rozsudkom Najvyššieho súdu SR z 30. júna 2022 sp. zn. 7Cdo/46/2020. Dovolateľmi nastolená právna otázka patrí do ustálenej praxe dovolacieho súdu (R 71/2018). Dovolací súd preto posudzoval prípustnosť podaného dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

9. Podľa § 432 ods. 1 CSP možno dovolanie, ktoré je prípustné podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Právnym posúdením sa pritom rozumie činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

10. Podľa § 140 Občianskeho zákonníka ak sa spoluvlastnícky podiel prevádza, majú spoluvlastníci predkupné právo, ibaže ide o prevod blízkej osobe (§ 116, § 117). Ak sa spoluvlastníci nedohodnú o výkone predkupného práva, majú právo vykúpiť podiel pomerne podľa veľkosti podielov.

11. Vlastnícke právo ako základný právny inštitút možno vo všeobecnosti charakterizovať ako právom zakotvenú možnosť vlastníka v medziach stanovených právnym poriadkom držať, užívať a nakladať so svojou vecou podľa svojej úvahy a vo svojom záujme. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má zásadne rovnaký zákonný obsah a ochranu, nesmie byť však zneužitý na ujmu práv druhých alebo v rozpore so zákonom chránenými všeobecnými záujmami. Spoluvlastníctvo potom predstavuje situáciu, kedy jedna vec, aj keď nie je reálne rozdelená, patrí viac subjektom spoločne.

12. Inštitút predkupného práva medzi spoluvlastníkmi je prostriedkom obmedzujúcim právo spoluvlastníka v jeho dispozícii s majetkom - vo voľnej možnosti previesť svoj spoluvlastnícky podiel na tretiu osobu. Predkupné právo medzi podielovými spoluvlastníkmi vyplýva priamo zo zákona a má

vecno-právnu povahu, je trvalým obmedzením jednej z troch najvýznamnejších zložiek práva vlastníckeho - práva nakladať so svojou vecou, konkrétne previesť ju na iného. Pôsobí voči každému spoluvlastníkovi veci i jeho právnym nástupcom a pre spoluvlastníka veci zakladá povinnosť, aby v prípade, že chce svoj spoluvlastnícky podiel scudziť, prednostne ho ponúkol na kúpu ostatným spoluvlastníkom. Ide o právny vzťah, v ktorom právu jednej strany na prednostnú ponuku na kúpu a možnosti jej využitia zodpovedá povinnosť strany druhej. Práva a tomu zodpovedajúce povinnosti, ktoré tvoria obsah tohto právneho vzťahu, sú stanovené priamo zákonom.

13. Podľa § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak sa predkupné právo porušilo, môže sa oprávnený buď od nadobúdateľa domáhať, aby mu vec ponúkol na predaj, alebo mu zostane predkupné právo zachované.

13.1. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že ak porušil niektorý z podielových spoluvlastníkov povinnosť ponúknuť svoj spoluvlastnícky podiel ku kúpe ostatným spoluvlastníkom ako prvým a skutočne vykonal prevod svojho spoluvlastníckeho podielu na tretiu osobu (nie na osobu blízku), vystavuje sa spolu s tretou osobou osobitnej forme postihu uvedenej v § 40a Občianskeho zákonníka. Keďže ustanovenie § 140 Občianskeho zákonníka neobsahuje ďalšiu úpravu vecného predkupného práva a ani priamo neodkazuje, že na toto právo z hľadiska obsahu, účinkov a výkonu treba aplikovať ustanovenia o zmluvnom predkupnom práve, nič nebráni tomu, aby sa aj na tieto právne vzťahy použila všeobecná právna úprava o predkupnom práve zaradená do ôsmej časti druhej hlavy druhého oddielu v § 602 až § 606, avšak s určitými odchýlkami danými charakterom právnej úpravy toho-ktorého zákonného predkupného práva. To možno vyvodiť aj z § 603 ods. 2, ktorý priamo umožňuje predkupné právo dohodnúť aj ako vecné právo (porovnaj napr. P. Vojčík a kolektív, Občiansky zákonník, stručný komentár, IURA EDITION, spol. s r.o., Bratislava 2008, str. 326).

14. Občiansky zákonník nevyžaduje k predaju spoluvlastníckeho podielu súhlas ostatných spoluvlastníkov, vyžaduje len rešpektovanie predkupného práva. Hoci v zákonnej úprave nie je výslovne zakotvené, že predkupné právo podľa § 140 Občianskeho zákonníka má vecnú povahu a pôsobí voči tretím osobám, súdna prax zákonnému predkupnému právu túto povahu prisudzuje. Z hľadiska obsahu, účinkov a výkonu treba teda aj na predkupné právo vyplývajúce z § 140 Občianskeho zákonníka aplikovať (uplatnením analógie legis - § 853 Občianskeho zákonníka) všeobecnú úpravu o predkupnom práve zaradenú do ôsmej časti druhej hlavy druhého oddielu Občianskeho zákonníka (§ 602 až § 606 Občianskeho zákonníka). Ponuka urobená v rámci predkupného práva nie je klasickým návrhom na uzavretie zmluvy vychádzajúcim zo všeobecnej občianskoprávnej zásady zmluvnej voľnosti, v ktorom môže navrhovateľ svojím prejavom vôle vymedziť lehotu na pre prijatie návrhu. Ponuka povinného, dokedy má byť predaj zavŕšený, musí rešpektovať aj ustanovenie § 605 Občianskeho zákonníka (pokiaľ by nebola dohodnutá iná doba - čo je typicky využiteľné pre zmluvné predkupné právo, nie však pre zákonné predkupné právo podľa § 140 Občianskeho zákonníka). Ak spoluvlastník nevyčká uplynutie zákonnej dvojmesačnej lehoty a prevedie ponúkaný spoluvlastnícky podiel, porušuje predkupné právo ostatných spoluvlastníkov (pozri uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/115/2011, nález ÚS ČR sp. zn. I. ÚS 156/2005).

15. V prípade porušenia povinnosti zo strany povinného spoluvlastníka má oprávnený spoluvlastník právo a/ dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu podľa § 40 Občianskeho zákonníka, b/ domáhať sa od nadobúdateľa, aby mu spoluvlastnícky podiel ponúkol na kúpu podľa § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka za rovnakých podmienok, za ktorých kúpil podiel od povinnej osoby alebo c/ si predkupné právo ponechať voči budúcemu nadobúdateľovi podielu.

16. Zákonné predkupné právo podielového spoluvlastníka zanikne najmä vtedy, ak oprávnený spoluvlastník predkupné právo riadne a včas nevyužije. Predkupné právo spoluvlastníka zaniká i v prípade, že oprávnený spoluvlastník o zamýšľanom predaji spoluvlastníckeho podielu preukázateľne vie a prejaví, hoci konkludentne, súhlas s predajom inému. Za nevyužitie predkupného práva možno považovať aj vyhlásenie oprávneného spoluvlastníka o tom, že má záujem o prevádzaný podiel, no navrhuje zmenu podmienok prevodu podielu. Zákon napokon nevylučuje ani možnosť vzdať sa zákonného predkupného práva pre prípad budúceho prevodu spoluvlastníckeho podielu (viď Števec, M., Dulák, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I., § 1 - § 450. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2015, 988 str.).

17. V danom prípade súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali voči

nadobúdateľovi, aby bol nahradený prejav vôle nadobúdateľa, v žalobe vyhovujúce rozhodnutie súdu nahradil v tomto prípade chýbajúci zmluvný prejav nadobúdateľa (§ 161 ods. 3 OSP), nakoľko mal za to, že matka žalobcov komunikovala so žalovaným 1/ o predmetnej nehnuteľnosti, pričom prejavila svoju vôľu predať svoj spoluvlastnícky podiel, a to za rovnakých podmienok ako Ing. S. tiež spoluvlastník predmetnej nehnuteľnosti, matka žalobcov dala jasne najavo, že nemá záujem ďalej zotrvať v podielovom spoluvlastníctve a ani neprejavila záujem o nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu patriaceho Ing. S.. Uvedené skutočnosti boli preukázané čestným vyhlásením manželky Ing. S., ako aj jej výpoveďou na pojednávaní, na tom sa manžel svedkyne Ing. S. telefonicky dohodol s matkou žalobcov pôvodnou podielovou spoluvlastníčkou tejto nehnuteľnosti. Prejavy matky žalobcov a Ing. S. vyhodnotil, že došlo k zániku predkupného práva oboch podielových spoluvlastníkov a právni predchodcovia strán sporu prejavili jasne vôľu nezotrvať v podielovom spoluvlastníctve. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil so záverom, že nakoľko medzi pôvodnými spoluvlastníkmi došlo k dohode o tom, že každý z nich prevedie za rovnakých podmienok svoj spoluvlastnícky podiel na tretiu osobu, je v tejto dohode potrebné vidieť dohodu spoluvlastníkov, že predkupné právo nebudú uplatňovať. Predkupné právo totiž zaniká v prípade, že spoluvlastník o zamýšľanom predaji druhým spoluvlastníkom tretej osobe vie, dá však nepochybne najavo, že o vec nemá záujem a že s predajom súhlasí. Bolo by nadbytočným pri prejavení vôle vec odpredať tretej osobe, mu vec ponúkať ku kúpe.

18. Podľa odbornej spisby medzi typické subjektívne práva, ktorých sa nemožno vopred vzdať, patrí okrem osobnostných práv (§ 11 Občianskeho zákonníka), napr. právo duševného vlastníctva (autorské právo), právo vzniesť námietku premlčania (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka), predkupné právo pri podielovom spoluvlastníctve (§ 140 Občianskeho zákonníka), atď. [viď Fekete, I.: Občiansky zákonník, Veľký komentár 2. diel (§ 460 až § 880), Bratislava, Eurokódex, 2011, str. 1689]. Predkupné právo zanikne predovšetkým zánikom veci, ktorej sa predkupné právo týka. Ďalej zanikne smrťou oprávnenej fyzickej osoby, resp. zánikom právnickej osoby. Oprávnený sa predkupného práva môže i vzdať (viď aj § 574 Občianskeho zákonníka). Platný prejav vôle o zrieknutí sa predkupného práva k nehnuteľnosti možno urobiť len písomne [viď Fekete, I.: Občiansky zákonník, Veľký komentár 2. diel (§ 460 až § 880), Bratislava, Eurokódex, 2011, str. 1811].

19. V zmysle inej odbornej spisby je možné vzdať sa predkupného práva:

a/ Kedykoľvek po vzniku predkupného práva, t. j. bez ohľadu na to, či má oprávnený možnosť predkupné právo realizovať. Inými slovami, vzdať sa predkupného práva sa môže už v dobe, keď predkupné právo existuje v skrytej podobe a keď povinný ešte neurobil ponuku. Vo svojej podstate sa jedná o dvojstranný právny úkon podľa ustanovenia § 574 Občianskeho zákonníka, ktorý k svojej platnosti vyžaduje písomnú formu.

b/ Aj potom, čo povinný oprávnenému urobil ponuku na prevod veci. Pokiaľ však oprávnený nevyužije ponuku a výslovne písomne nepotvrdí, že sa vzdáva svojho predkupného práva, až v tom prípade možno dospieť k záveru, že predkupné právo zaniklo bez ohľadu na to, za akých podmienok povinný následne vec prevedie.

c/ Iná situácia je pokiaľ oprávnený reaguje na konkrétnu ponuku počas lehoty pre vyplatenie a nepochybne vyjadří, že ponuku neprijíma, prípadne, že predkupné právo nevyužije. Až týmto prejavom vôle, neprijatím ponuky, dôjde k zániku predkupného práva oprávneného, vždy však za podmienky, že prevod veci bude uskutočnený podľa podmienok, ktoré boli oprávnenému oznámené v ponuke. Povinný v takom prípade nemusí naďalej čakať s predajom veci tretej osobe do konca lehoty stanovenej pre vyplatenie. Pokiaľ by oprávnený predsa len zmenil názor a do konca lehoty splnil podmienky pre prevod veci, vec by už v takom prípade nemohol nadobudnúť. Takéto dojednanie by malo byť vnímané ako dohodnuté v rozpore s dobrými mravmi a nemalo by mať súdnu ochranu (viď Surgová, M.: Predkupní právo, Linde Praha, a.s., 2008, str. 90).

20. Podľa § 574 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ sa môže s dlžníkom dohodnúť, že sa vzdáva svojho práva alebo že sa dlh odpúšťa; táto dohoda sa musí uzavrieť písomne.

20.1. Podľa § 574 ods. 2 Občianskeho zákonníka dohoda, ktorou sa niekto vzdáva práv, ktoré môžu vzniknúť až v budúcnosti, je neplatná.

20.2. Hoci vzdanie sa práva by nasvedčovalo jednostrannému právnomu úkonu, vychádzajúc však zo

zmluvnej voľnosti pre právne dôsledky majúce za následok zánik záväzku, sa vyžaduje zhodný prejav. V záujme právnej istoty však zákon pod sankciou neplatnosti vyžaduje pre uzavretie dohody písomnú formu; a to bez zreteľa na to, že samotný záväzkový vzťah nebol založený v písomnej forme.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené v danej veci nastala situácia uvedená v písm. a/ bodu 19., t. j. situácia ešte pred riadne urobenou ponukou na odpredaj spoluvlastníckeho podielu. Za tohto stavu by bolo možné, aby sa právna predchodkyňa žalobcov účinne a platne vzdala predkupného práva uzavretím písomnej zmluvy podľa § 574 Občianskeho zákonníka. Keďže k uzavretiu takejto zmluvy nedošlo, nedošlo ani k vzdaniu sa predkupného práva zo strany právnej predchodkyne žalobcov. Dokonca aj v situácii uvedenej pod písm. b/, t. j. po urobení ponuky na predaj veci, musí oprávnený výslovne písomne potvrdiť, že sa predkupného práva vzdáva. O túto situáciu však v tejto veci nejde. Taktiež sa nejedná ani o situáciu uvedenú pod písm. c/, pretože tu nebola právnej predchodkyne žalobcov účinne a platne urobená ponuka na odpredaj spoluvlastníckeho podielu. Právna predchodkyňa žalobcov taktiež jednoznačne nevedela o zamýšľanom odpredaji spoluvlastníckych podielov Ing. S. a nevyjadrila s týmto predajom súhlas.

22. Dovolací súd na základe vyššie uvedeného konštatuje, že sa účinné a platné vzdanie sa predkupného práva nemožno považovať prehlásenie právnej predchodkyne žalobcov Ing. S. ani z listu právnej predchodkyne žalobcov adresovanej žalovanému 1/, že súhlasí odpredaj svojho spoluvlastníckeho podielu za rovnakých podmienok ako druhý spoluvlastník Ing. S.. Vzdanie sa práva bez všetkého (eo ipso) sa nepredpokladá (a iure nemo recedere praesumitur). Ak je sporné, či vôbec došlo k vzdaniu sa práva platí výklad, že k vzdaniu sa práva vôbec nedošlo. Uplatní sa tu teda stará zásada rímskeho práva, že v prípade pochybností sa vychádza z toho, že dotknutý subjekt sa svojho práva nechcel vzdať (renuntiatio non praesumitur). Predpokladom platnosti dohody o vzdaní sa predkupného práva tak je, že dohoda, ktorou sa oprávnený vzdáva svojho práva musí byť písomná.

23. Zo spisu je zrejmé, že právna predchodkyňa žalobcov zomrela dňa 28. septembra 2016, teda pred tým než jej podielový spoluvlastník Ing. S. dňa 12. 10. 2016 previedol svoj spoluvlastnícky podiel na žalovaných. Povinnosť ponúknuť svoj spoluvlastnícky podiel ku kúpe ostatným spoluvlastníkom mal zo strany Ing. S.W. smerovať, k terajším žalobcom, ktorý podiel v predmetnej nehnuteľnosti nadobudli smrťou ich právnej predchodkyne.

24. So zreteľom na vyššie uvedené najvyšší súd uzatvára, že žalobcovia 1/ a 2/ v dovolaní, ktoré je prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, opodstatnene uplatnili dovolací dôvod v zmysle § 432 ods. 1 CSP argumentujúc, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

25. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

26. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie prípustný opravný prostriedok.